

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽr/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202105
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013202105.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Ing. C. O., L., právne zastúpená: JUDr. Anna Líšková, advokátka, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, Ružová dolina 27, Bratislava, v konaní o návrhu na obnovu konania, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/282/2013-26 zo dňa 20. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/282/2013-26 zo dňa 20. decembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/282/2013 podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu, že obnova konania vo veciach rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nie je prípustná v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p., keď jej prípustnosť nie je v druhej hlave piatej časti O.s.p. upravená. Vzhľadom na to, že zákon tento mimoriadny opravný prostriedok nepripúšťa, krajský súd nemal inú možnosť, ako konanie v tejto veci zastaviť.

Uznesenie krajského súdu napadla žalobkyňa odvolaním, v ktorom uviedla, že zo znenia zákonného ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podľa prvej, tretej a štvrtej časti zákona sa postupuje len v tých prípadoch, ak pre riešenie otázok nie je v piatej časti priama úprava. Podľa názoru žalobkyne, keďže v piatej časti O.s.p. nie je priama úprava, majú sa primerane použiť ustanovenia druhej hlavy štvrtej časti O.s.p. V návrhu na obnovu konania žalobkyňa tvrdí, že v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a tieto jej

môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu. Predstavuje teda výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, a preto je prípustnosť tohto opravného prostriedku značne obmedzená. Právoplatné rozhodnutie súdu možno napadnúť obnovou konania len z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Tieto podmienky súd neskúmal, avšak podľa názoru žalobkyne boli z jej strany dodržané.

Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/, b/, § 229, § 232 ods. 2, § 234 ods. 2, § 115 ods. 1 O.s.p., z ktorých vyplýva, že súd prvého stupňa na prejednanie návrhu na obnovu konania musí nariadiť pojednávanie. Pojednávanie nenariadi iba v tom prípade, ak návrh zamietajú podľa § 234 ods. 2 O.s.p., ktorý v tomto ustanovení vymedzuje prípady, kedy súd môže rozhodnúť o návrhu na obnovu konania bez pojednávania. Ide o prípady, ak zamietajú návrh na obnovu konania z dôvodu jeho neprípustnosti, alebo z toho dôvodu, že nebol podaný oprávnenou osobou alebo z dôvodu, že bol podaný oneskorene. Čo sa týka neprípustnosti návrhu na obnovu konania, návrh je neprípustný vtedy, keď to zákon výslovne ustanovuje (§ 229 O.s.p.) a vtedy, ak sa neopiera o dôvody uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p., prípadne v § 231 O.s.p., alebo smeruje proti iným rozhodnutiam, než právoplatným rozsudkom alebo uznesením, ktorým bol schválený zmier, alebo proti právoplatnému platobnému rozkazu. Bez pojednávania rozhoduje súd o návrhu na obnovu konania len v prípadoch, ak tento zamietol pre nedostatok jeho formálnych podmienok, ktorými sú včasnosť podania návrhu (§ 230 O.s.p.), podanie návrhu oprávnenou osobou (§ 228 ods. 1 O.s.p.), prípustnosť obnovy konania (§ 229 O.s.p.) a uvedenie zákonných dôvodov podania takéhoto návrhu (§ 228 O.s.p.), t.j. v prípade, ak dôvod uplatnený návrhom na obnovu konania nemôže byť považovaný ako dôvod obnovy konania, vyplývajúci zo zákona. Existenciu a oprávnenosť uplatnených dôvodov obnovy konania, ktorého výsledkom je zamietnutie návrhu alebo povolenie obnovy konania, súd skúma na nariadenom pojednávaní, na ktoré predvolá účastníkov konania s poukazom na ustanovenie § 115 O.s.p. V prípade nedostatku zákonných podmienok pre obnovu konania uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. je súd na ich zistenie a preukázanie povinný nariadiť pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania. Z uvedeného vyplýva, že konajúci súd jednak vec, t.j. otázku neprípustnosti obnovy konania nesprávne právne posúdil, nakoľko v danom prípade neposúdil prípustnosť obnovy konania podľa § 234 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 229 O.s.p., ako vyžaduje zákon. Takýto procesný postup však súd prvého stupňa nezachoval a o návrhu na obnovu konania, ktorý sa jednoznačne opiera o dôvody, ktoré pripúšťa ust. § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. nerozhodol, postup súdu neodôvodnil a konal bez pojednávania, čo malo za následok odňatie možnosti konať pred súdom. Žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) sp. zn. I. ÚS 54/08, v ktorom uviedol, že ak všeobecné súdy zamietnu návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu konania (§ 228 ods. 1 O.s.p.) bez toho, že by nariadili vo veci pojednávanie, na ktoré predvolajú účastníkov, porušujú týmto nesprávnym postupom ich právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/282/2013-26 zo dňa 20.12.2013 zrušil a obnovu konania povolil.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Spornou ostala otázka, či je v správnom súdnictve, t.j. v tomto prípade v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. V 31475/08 zo dňa 04.11.2008, ktoré bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/124/2010-61 zo dňa 15.02.2013 zrušené, prípustná obnova konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p.

Obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok upravuje druhá hlava štvrtej časti O.s.p., ktorá sa na konanie podľa piatej časti O.s.p. použije podľa prvej vety § 246c ods. 1 O.s.p. primerane.

Najvyšší súd konštatuje, že obnova konania vo veciach rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nie je v zmysle § 246c veta druhá O.s.p. prípustná. Prípustnosť obnovy konania nie je totiž v druhej hlave piatej časti O.s.p. upravená. Vzhľadom na to, že zákon tento mimoriadny opravný prostriedok nepripúšťa, procesný postup súdu prvého stupňa, keď zastavil konanie, bol vecne správny. Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti napr. ustanovenie § 250ja O.s.p., kde sú presne upravené podmienky prípustnosti odvolania proti rozhodnutiam súdov, ktoré rozhodovali podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Prípustnosť podania odvolania je v piatej časti jednoznačne upravená. Ak by zákonodarca mal v úmysle v správnom súdnictve pripustiť použitie mimoriadnych opravných prostriedkov, takúto možnosť by zakotvil v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako Správne súdnictvo ustanovuje zákonné podmienky, na základe ktorých súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov, pričom postupujú na základe historického vývoja podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, avšak tak, že v konaní postupujú podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorá je špeciálnou právnou úpravou voči ostatným jeho častiam a na riešenie otázok, ktoré nie sú priamo ustanovené v tejto časti použijú cez ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Senát odvolacieho súdu upozorňuje na to, že súdy skúmajú svoju právomoc skôr, ako začnú vo veci konať a ich právomoc na konanie musí byť v právnom predpise uvedená pozitívne. Občiansky súdny poriadok však neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by vo veciach správneho súdnictva bol prípustný iný opravný prostriedok a v iných prípadoch ako upravuje § 246c ods. 1 O.s.p. prvá veta. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdy môžu konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa zistil, že v danej veci nemá dostatok právomoci na konanie o návrhu žalobkyne na obnovu konania v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nebol oprávnený o tomto návrhu konať, správne preto rozhodol o zastavení konania.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobkyni trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.